

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ  
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

# ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ

VI МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА  
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

*19 листопада 2021 року*



РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
РІВНЕ 2021

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ  
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

# ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ

VI МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА  
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

*19 листопада 2021 року*



РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
РІВНЕ 2021

УДК 81'37

П 78

**Проблеми лінгвістичної семантики:** VI Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (19 листопада 2021 року).

П 78 Збірник матеріалів. Рівне: РДГУ, 2021. 149 с.

**The Problems of Linguistic Semantics:** The 6<sup>th</sup> International Scientific and Practical Internet Conference (November 19, 2021). The Collection of Conference Proceedings. Rivne: RSUH, 2021. 149 p.

У збірнику матеріалів VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми лінгвістичної семантики» розглянуто низку питань, що стосуються актуальних проблем лінгвістичної семантики: когнітивної та культурної семантики, зіставної семантики, фонетичної, лексичної та граматичної семантики, семантики і прагматики мовних одиниць, семантики тексту і дискурсу, семантики і перекладу.

The Collection of Conference Proceedings «The Problems of Linguistic Semantics» focuses on the topical issues of Linguistic Semantics: Cognitive and Cultural Semantics, Contrastive Semantics, Phonetic, Lexical and Grammatical Semantics, Semantics and Pragmatics of Linguistic Items, Semantics of Text and Discourse, Semantics and Translation.

УДК 81'37

**Редакційна колегія:**

Головний редактор – **Деменчук О.В.**, д-р філол. наук, професор.

Відповідальний редактор – **Кучма Т.В.**, канд. філол. наук, доцент.

**Члени редакційної колегії:**

**Павлова О.І.**, канд. філол. наук, професор; **Аладько Д.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Калініченко М.М.**, канд. філол. наук, доцент;

**Константінова О.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Орел І.І.**, канд. філол. наук, доцент; **Павловська Л.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Тарасюк Н.Ю.**,

канд. філол. наук, доцент; **Третьякова К.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Чеберяк А.М.**, канд. філол. наук, доцент; **Станіславчук Н.І.**, викладач

Рекомендовано до друку Вченою радою

Рівненського державного гуманітарного університету

(протокол № 10 від 28.10.2021 р.)

©Автори публікацій, 2021

©Рівненський державний гуманітарний університет, 2021

**ЗМІСТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ:  
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ**

|  |  |    |
|--|--|----|
| <b>АРХАНГЕЛЬСЬКА А.М.</b>                | СЛОВОТВІРНА ФЕМІНІЗАЦІЯ (МОЦІЯ)<br>В ТЕОРІЇ НОМІНАЦІЇ  | 7  |
| <b>КАПРАНОВ Я.В.</b>                     | МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АЛГОРИТМ<br>УСТАНОВЛЕННЯ СЕМАНТИЧНИХ<br>ПЕРЕХОДІВ І ЗБІГІВ У НОСТРАТИЧНИХ<br>МОВАХ            | 10 |
| <b>СІРАНЧУК Н.М.</b>                     | ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ<br>ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В<br>ПИСЕМНОМУ МОВЛЕННІ УЧНІВ<br>ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ | 14 |
| <b>ГОЛОВЧАК Н.І.,<br/>КУШНІРЧУК О.О.</b> | STILISTISCHE BESONDERHEITEN DER<br>DEUTSCHEN WERBETEXTE  | 18 |
| <b>ОРЕЛ І.І.</b>                         | СЕМАНТИЧНИЙ РОЗВИТОК НІМЕЦЬКИХ<br>ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КОМПОНЕНТОМ<br><i>SCHWARZ</i>                             | 21 |
| <b>ЖОЛОБЧУК А.М.</b>                     | МЕТОДИЧНІ ЗАСОБИ ДОСЛІДЖЕННЯ<br>ОРИГІНАЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ТЕКСТІВ   | 25 |

**ПРОБЛЕМИ КОГНІТИВНОЇ ТА КУЛЬТУРНОЇ СЕМАНТИКИ**

|                                       |   |    |
|---------------------------------------|---|----|
| <b>ДЕМЕНЧУК О.В.,<br/>ДЕМЕНЧУК Д.</b> | АРТЕФАКТНІ НОМІНАЦІЇ<br>В ПОЛЬСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ  | 29 |
| <b>ЛЯШУК А.М.</b>                     | ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ДИСКУРСИВНОЇ ТАКТИКИ<br>ОБРАЗИ В РИТОРИЦІ АВСТРАЛІЙСЬКИХ ТА<br>УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИКІВ | 32 |
| <b>ХРИСТИЧ Н.С.</b>                   | ВЕРБАЛЬНЕ УСОБЛЕННЯ КОНЦЕПТУ<br>«ЛЮДИНА» ЛЕКСИЧНОЮ ОДИНИЦЕЮ<br>‘MAN’ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ЗВОРОТАХ    | 35 |

**ПРОБЛЕМИ ЗІСТАВНОЇ СЕМАНТИКИ**

|                     |  |    |
|---------------------|--|----|
| <b>МІЗІН К.І.</b>   | РЕЛІГІЙНО-ФІЛОСОФСЬКІ МОТИВИ<br>КОНЦЕПТУ <i>ГОРДІСТЬ</i>   | 38 |
| <b>АЛАДЬКО Д.О.</b> | МОТИВАЦІЙНА МОДЕЛЬ «МАТЕРІАЛ<br>– ВИРІБ» В НОМІНАЦІЯХ ПОСУДУ В<br>АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ | 43 |
| <b>БЛИЗНЮК К.Р.</b> | ЛАКУНАРНІСТЬ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОЇ<br>ГРУПИ «DONATION»: АНГЛІЙСЬКО-<br>УКРАЇНСЬКІ ПАРАЛЕЛІ           | 45 |

*VI Міжнародна науково-практична інтернет-конференція  
«ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ»*

|                                     |   |           |
|-------------------------------------|---|-----------|
| <b>ЗАЛУЖНА О.О.,<br/>МОКРА Т.А.</b> | <b>ІНСТРУМЕНТАЛЬНІ ДІЄСЛОВА У СФЕРІ<br/>КУЛІНАРІЇ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ<br/>ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)</b>   | <b>49</b> |
| <b>ПАВЛОВСЬКА Л.О.</b>              | <b>ОПОЗИЦІЙНА СЕМАНТИКА ВЕРБАЛЬНИХ<br/>ФОРМУЛ ПОБАЖАНЬ У<br/>РІЗНОСТРУКТУРНИХ МОВАХ</b>   | <b>52</b> |
| <b>КІНАЩУК А.В.</b>                 | <b>СПЕЦИФІКАТОРИ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ<br/>ПРЕДИКАТИВ НА ПОЗНАЧЕННЯ<br/>ІРРАЦІОНАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ В<br/>АНГЛІЙСЬКІЙ, НІМЕЦЬКІЙ ТА<br/>УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ</b> | <b>55</b> |
| <b>ДУЛЮК С.А.</b>                   | <b>МОВНА КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ<br/>ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ<br/>ЛЮДИНИ В АНГЛІЙСЬКІЙ, ФРАНЦУЗЬКІЙ<br/>ТА УКРАЇНСЬКІЙ ФРАЗЕОСИСТЕМАХ</b>                  | <b>57</b> |
| <b>ПОДМОВСЬКА О.І.</b>              | <b>ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ОДИНИЦІ З<br/>ГАСТРОНОМІЧНИМ КОМПОНЕНТОМ<br/>У НІМЕЦЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ</b>  | <b>60</b> |

**ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА І ГРАМАТИЧНА СЕМАНТИКА**

|   |   |           |
|---|---|-----------|
| <b>КОЗІЦЬКА О.А.,<br/>ПОЛІЩУК Н.О.</b>  | <b>СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ<br/>УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ</b>                          | <b>63</b> |
| <b>ЛУК'ЯНИК Л.В.,<br/>БЕНЕСЬКО С.О.</b> | <b>ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ<br/>ЗБАГАЧЕННЯ МОВЛЕННЯ УЧНІВ<br/>ЕТНОКУЛЬТУРОЗНАВЧОЮ ЛЕКСИКОЮ</b>      | <b>65</b> |
| <b>ЛУК'ЯНИК Л.В.,<br/>КОЗЯР Т.А.</b>    | <b>МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ГРАМАТИЧНОГО<br/>МАТЕРІАЛУ НА ФОНЕТИЧНІЙ ОСНОВІ У<br/>ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ</b>         | <b>69</b> |
| <b>ОВСЕЙЧИК Ю.В.</b>                    | <b>О ТРАЕКТОРИИ РАЗВИТИЯ КАУЗАЛЬНЫХ<br/>СОЧИНИТЕЛЬНЫХ СОЮЗОВ В РАННИЙ<br/>ПЕРИОД ФРАНЦУЗСКОГО ЯЗЫКА</b> | <b>72</b> |
| <b>ТАРАСЮК Н.Ю.</b>                     | <b>СЛОВОТВІРНО-ДЕРИВАЦІЙНА<br/>ПАРАДИГМА ВИСЛОВЛЮВАННЯ</b>  | <b>75</b> |
| <b>ІГНАТЕНКО О.В.</b>                   | <b>СЕМАНТИКА ПРИСЛІВНИКА В<br/>УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ</b>   | <b>78</b> |
| <b>РОМАНЮК В.В.</b>                     | <b>СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ<br/>ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОРІВНЯНЬ СУЧАСНОЇ<br/>НІМЕЦЬКОЇ МОВИ</b>                   | <b>81</b> |

**СЕМАНТИКА І ПРАГМАТИКА МОВНИХ ОДИНИЦЬ**

|                     |   |           |
|---------------------|---|-----------|
| <b>ГРИГОЛА О.А.</b> | <b>СЕМАНТИКА ДИСКОМФОРТНИХ<br/>ВІДЧУТТІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ:<br/>ТЕМАТИЧНА ПІДГРУПА «ФІЗИЧНИЙ БІЛЬ»</b> | <b>85</b> |
| <b>ДЗЕКАН О.В.</b>  | <b>НОМІНАЦІЇ БОЛЮ В АНГЛІЙСЬКІЙ<br/>ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ</b>  | <b>87</b> |

**СЕМАНТИКА ТЕКСТУ І ДИСКУРСУ**

|   |   |     |
|---|---|-----|
| <b>СЛАВОВА Л.Л.,<br/>СІКОРА С.М.</b>    | ПРАГМАТИЧНО-КОГНІТИВНИЙ ПІДХІД<br>ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО<br>ДИСКУРСУ  | 91  |
| <b>ШУЛЬЖУК Н.В.</b>                     | ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ<br>РЕЧЕННЯ У ДІАЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ  | 95  |
| <b>БІСОВЕЦЬКА Л.А.,<br/>СУРЖУК Т.Б.</b> | СТИЛІСТИЧНО МАРКОВАНА ЛЕКСИКА ЯК<br>ЗАСІБ МОВНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ<br>ПЕРСОНАЖІВ ТВОРІВ Г. ВДОВИЧЕНКО                                    | 101 |
| <b>КАЛІНІЧЕНКО М.М.,<br/>ГУЦУЛ В.О.</b> | ТВОРЧІСТЬ ЕМІЛІ ДІКЕНСОН В КОНТЕКСТІ<br>РОЗВИТКУ ПОПУЛЯРНОЇ ЖІНОЧОЇ<br>ЛІТЕРАТУРИ США 1800-Х РОКІВ                                    | 104 |
| <b>СЕРБИНА Т.Г.</b>                     | ЛОГОЭПИСТЕМЫ КАК ОДИН ИЗ<br>МАРКЕРОВ СОВРЕМЕННЫХ ТЕКСТОВ  | 106 |
| <b>ТОМА Н.М.</b>                        | ДО ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ<br>УКРАЇНСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО<br>ДИСКУРСУ   | 109 |
| <b>ЧЕБЕРЯК А.М.</b>                     | ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ ЯК ОДНА З<br>ОСНОВНИХ ТЕКСТОВИХ КАТЕГОРІЙ<br>СУЧАСНИХ ЗМІ   | 112 |
| <b>АРТЕМОВИЧ К.В.</b>                   | ТРАНСФОРМАЦІЯ СТИЛІСТИЧНОЇ<br>ВІДПОВІДНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ<br>УКРАЇНОМОВНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ                                  | 115 |
| <b>ФЕДЮК А.А.</b>                       | ЛІНГВОПРАГМАТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ<br>ПЕРЕДВИБОРЧОГО ПОЛІТИЧНОГО<br>ДИСКУРСУ (НА ПРИКЛАДІ ВИБОРЧИХ<br>КАМПАНІЙ ДЖ. БАЙДЕНА І Д. ТРАМПА) | 118 |
| <b>БЕЗКОРОВАЙНИЙ М.А.</b>               | ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ<br>ТА ЙОГО ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ   | 121 |
| <b>ЛЕВЧЕНКО А.І.</b>                    | ПЕРЕКРУЧЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ ТА<br>РОЗШИРЕННЯ ПРАВ І МОЖЛИВОСТЕЙ<br>У ПРАЦЯХ ДЖОРДЖА ЛІППАРДА  | 124 |

**СЕМАНТИКА І ПЕРЕКЛАД**

|                              |  |     |
|------------------------------|--|-----|
| <b>PAZDAN R.,<br/>BUK A.</b> | DIE BESONDEREN HERAUSFORDERUNGEN<br>DER LITERARISCHEN ÜBERSETZUNG                          | 128 |
| <b>КОНСТАНТІНОВА О.В.</b>    | ПЕРЕКЛАД АНГЛІЙСЬКИХ ДІЄСЛІВ-<br>ЕВРІСЕМАНТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ                            | 130 |
| <b>КУКАРІНА А.Д.</b>         | КУЛЬТУРНИЙ КОМПОНЕНТ ПРИ<br>ПІДГОТОВЦІ ПЕРЕКЛАДАЧА-РОЗВІДНИКА:<br>ДОСВІД СПЕЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ | 133 |
| <b>КУЧМА Т.В.</b>            | ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧИЙ ФОН<br>ОНОМАСТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ ТВОРІВ<br>О. ПРОЙСЛЕРА ТА ЇЇ ПЕРЕКЛАД      | 136 |

ми вважаємо перспективним з огляду на словотвірні та дериваційні процеси різних морфологічних категорій в межах системи певної мови.

**Список використаних джерел:**

- Белошапкова, В.А., Брызгунова, Е.А., & Земская, Е.А и др. (1989). *Современный русский язык*. Москва: Высшая школа.
- Чинчлей, Г. С. (1991). *Очерки по деривации в современном французском языке*. Кишинев: М-во науки и образования ССР Молдова, Молдав. гос. ун-т.
- Шведова, Н.Ю. (1980). *Русская грамматика*. Т. II. С. 106, 116. Available at: [https://studme.org/1460091718552/literatura/paradigmatika\\_predlozheniya](https://studme.org/1460091718552/literatura/paradigmatika_predlozheniya).
- Goes, J. (1993). À la recherche d'une définition de l'adjectif. *L'Information Grammaticale*, 58, 11-14.
- Mélis-Puchulu, A. (1993). Les adjectifs en *-esque* : D'abord des adjectifs construits. *L'Information Grammaticale*, 3, 33-39.

**УДК 81'367.624**

**Ігнатенко О.В., магістрантка**  
*Рівненський державний гуманітарний університет*  
*(Рівне, Україна)*

## **СЕМАНТИКА ПРИСЛІВНИКА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ**

Прислівник як самостійна частина мови з огляду на свою незмінність і похідність від інших частин мови (іменника, прикметника, займенника, числівника та дієслова) здавна привертав увагу дослідників, які визначали статус цього класу слів із-поміж інших лексико-граматичних розрядів.

Значення прислівника висвітлюють, здебільшого, з морфологічної, словотвірної та синтаксичної позиції. Такі відомі дослідники, як-от: С. Бевзенко, П. Білоусенко, Л. Булаховський, М. Вербовий, І. Вихованець, К. Городенська, Л. Гумецька, І. Даценко, Т. Довга, М. Жежеря, М. Жовтобрюх, І. Кучеренко, Г. Мукан, В. Німчук, І. Ощипко, В. Русанівський, С. Самійленко, О. Тараненко, Т. Ніколашина, І. Уздиган, В. Франчук, І. Чапля та ін. присвятили свої наукові праці вивченню історії формування прислівників як класу похідних слів, становлення й розвитку прислівникової системи української мови загалом та окремих лексико-граматичних розрядів від найдавніших періодів до сучасності.

В останні десятиліття ХХ ст. дослідники вважали принципово важливою морфологічною властивістю прислівника відсутність

словозміни, проте іншим лексико-граматичним класам незмінних слів його протиставляли за наявністю в нього, крім граматичного, самостійного лексичного значення. Саме нові теоретичні здобутки українського мовознавства, які ґрунтуються на сучасних продуктивних мовознавчих ідеях, уточнюють статус прислівника як окремої частини мови.

Визначення статусу прислівника як самостійної частини мови відбувається і в наш час. Науковці, вивчаючи думки інших сучасних граматистів, доводять статус прислівника як морфологічно безкатегорійної, самостійної, але найпериферійнішої частини мови, яка відрізняється від інших повнозначних класів слів синтаксично зумовленим значенням ознаки іншої ознаки, морфологічною безкатегорійністю й незмінністю та синтаксичними функціями детермінантного і прислівного другорядного члена речення, здатністю поєднуватися з граматичним центром речення або опорним словом слабкою формою підрядного зв'язку – приляганням, розподілив прислівники на синтетичні (морфологізовані), аналітичні та займенникові прислівники.

Прислівник, за визначенням П. С. Дудика (Дудик, 2007, с. 118), – це повнозначна, незмінна частина мови, що виражає непроцесуальну ознаку дії, стану або іншої непроцесуальної ознаки.

Отже, прислівником називається самостійна частина мови, що виражає якісну або кількісну ознаку дії чи стану, ступінь або міру вияву іншої ознаки і доповнює значення дієслова, виражаючи різні обставини, за яких відбувається дія. Семантика прислівників різноманітна, тому, як зазначають науковці (Пономарів, Різун, Шевченко, 2008, с. 401), за значенням вони поділяються на кілька груп, які об'єднуються двома розрядами: означальні та обставинні прислівники. Виділенням групи означальних прислівників підтверджується перша частина визначення прислівника як частини мови, що виражає ознаку дії чи стану або ступінь чи міру вияву іншої ознаки.

Означальні прислівники становлять семантично диференційований розряд, що об'єднує у своєму складі кілька часткових підрозрядів, виділюваних на підставі диференціації окремих різновидів загального значення якості або внутрішньої властивості процесуальної (дієслівної) чи непроцесуальної (прикметникової) ознаки.

Існують різні класифікації означальних прислівників. Одна з них полягає в тому, що у складі відповідного розряду виділяються два часткові підрозряди: 1) прислівники способу дії (*швидко бігти, весело*



сміятися, *рішуче* заперечувати, вити *по-вовчому* (*по-вовчи*), розмовляти *по-німецькому*, робити *по-нашому*, іти *повагом*, накласти *набгом*, дивитися *вовком*, примчати *стрілою*); 2) прислівники міри або ступеня вияву ознаки (*дуже* старатися, *дуже* старанний, *надто* веселитися, *надто* веселий, *ледве* пересуватися, *ледве* помітний, *абсолютно* переважати, *абсолютно* незрозумілий, *страшенно* лякатися, *страшенно* блідий, *дуже* весело, *занадто* просто, *зовсім* вільно).

Наведені підрозряди означальних прислівників розрізняються між собою за характером сполучуваності з головними компонентами у складі відповідних словосполучень: а) прислівники способу дії поєднуються тільки з дієсловами; б) прислівники міри або ступеня поєднуються з дієсловами, прикметниками і прислівниками, тобто з словами тих лексико-граматичних класів, категоріальну семантику яких становить ознаковість, здатна мати різну міру чи інтенсивність вияву.

На відміну від означальних прислівників, що виражають ознаки інших ознак (дієслів, прикметників і прислівників) з погляду їх внутрішньої сутності, загальнокатегоріальне значення обставинних прислівників полягає в тому, що вони позначають різні, так би мовити, зовнішні обставини перебігу дій або станів, вияву інших ознак. У зв'язку з таким характером загальнокатегоріального значення в науковій і лінгводидактичній літературі обґрунтовується твердження, згідно з яким обставинні прислівники характеризують не окремий семантико-синтаксичний компонент у реченні, зокрема присудок, а вказують на додаткові обставини здійснення предикації загалом. Саме на таких засадах, на думку окремих мовознавців, функціонують так звані детермінанти – другорядні члени, що приєднуються до цілих речень, а точніше, до відповідно виражених предикативних центрів.

Залежно від конкретного характеру позначуваних обставин у межах аналізованого розряду виділяються такі часткові підрозряди: а) прислівники місця; б) прислівники часу; в) прислівники причини; г) прислівники мети.

Призначення прислівників місця, що відповідають на запитання *де? куди? звідки?*, полягає у вираженні просторової локалізації дії або стану за такими основними орієнтирами: *тут, там, туди, звідти*. Відповідно до згаданих орієнтирів розрізняють: а) прислівники, що вказують на своєрідну фіксовану локалізацію дії або стану в просторі (*близько, поблизу, вгорі, внизу, далеко, навколо (довкола), поряд, поруч, де, тут, там*); б) прислівники, що позначають напрям дії або руху (*вгору, вправо, вбік, додому, здалеку(-а), звідки, звідси, відусіль, сюди, туди*).

У системі засобів вираження часових відношень прислівники часу функціонують як морфологізована група лексичних одиниць, що позначають різні часткові темпоральні значення вияву процесуальних і непроцесуальних ознак. Розрізняють, зокрема, прислівники зі значенням: а) часу, в який відбувається дія або стан (*тепер, тоді, вночі, вранці, влітку, взимку, вдень, восени, навесні*); б) періодичності дії або стану (*щоденно, щодня, щодень, щороку, щоліта, щохвилини, щосереді*); в) початкової часової межі дії або стану (*здавна, здавен, змолоду, зранку, зроду, споконвіку, спочатку*); г) кінцевої часової межі дії або стану (*доми, поки, досі, донині, дотепер, довіку, повік, назажди*).

Кількісно обмежену групу становлять прислівники причини, представлені такими лексичними одиницями, як *згарячу, спересердя, спросоння, здуру, знічев'я, зопалу, ненароком, тому* тощо. Вони вказують на причину виконання / невиконання (реалізації / нереалізації) відповідної дії або стану.

Прислівники мети також становлять кількісно обмежену групу лексичних одиниць, до складу якої входять, зокрема, такі слова: *навмисно(-є), напоказ, навіщо, нащо, наперекір*.

#### **Список використаних джерел:**

- Білоусенко, П. (2008). До питання про основний спосіб творення прислівників у історії української мови. *Українська мова*, 2, 14-30.
- Висоцький, А. В. (2009). Історія дослідження прислівника як самостійної частини мови. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*, 8, 185-192.
- Дудик, П. С. (2007). *Сучасна українська мова: завдання і вправи: навч. посіб.* Київ : Академія.
- Пономарів, О. Д., Різун, В. В., & Шевченко, Л. Ю. (2008). *Сучасна українська мова.* Київ : Либідь.

**УДК 81'373**

**Романюк В.В., магістрантка**  
*Рівненський державний гуманітарний університет*  
*(Рівне, Україна)*

### **СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОРІВНЯНЬ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ**

Для того, щоб передати ментальність певного народу та культури, автори використовують такий художній образний засіб як порівняння.